

اشاره:

هدف اولی و اصلی نظام مقدس جمهوری اسلامی در همه انتخابات، حضور و مشارکت حداکثری مردم پای صندوق‌های رای، و هدف ثانوی رای‌آوری فرد اصلح برای مسئولیت ریاست جمهوری و سایر مناصب است. با توجه به عملکرد برخی دولت‌های گذشته، و احساس ناامیدی و یاس مردم از اصلاح وضع موجود، و در نتیجه خوف عدم مشارکت حداکثری، ضروری است اقدامات و راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری توسط دلسوزان انقلاب اسلامی تبیین گردد. از همین‌رو در این نوشتار ابتدا به مساله چگونگی مشارکت حداکثری و سپس به معیارهای اصلح می‌پردازیم.

وزن صندوق‌ها و اعتبار نظام

راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری

هادی یزدان پرست

کرده و با دیگران توافقی داشته و بی‌تفاوت نباشد. نیز همچون امر به معروف و نهی از منکر، از جدال و مرء با دیگران بر سر مصادیق خودداری کند.

برای تحقق این منظور هر فرد انقلابی و دغدغه‌مند باید یک ستاد انتخاباتی بشود. هر فرد نخبه یا فعال فرهنگی و سیاسی، می‌تواند با تعریف یک کانال انتخاباتی در شبکه‌های اجتماعی، یک «ستاد مجازی انتخابات» راه بیندازد و این مهم را برای مخاطبین خود تبلیغ کند.

راهکارهای تحقق مشارکت حداکثری

برای تحقق مشارکت حداکثری، راهکارهای فراوانی وجود دارد که مهم‌ترین آن‌ها را در این نوشته بررسی می‌کنیم:

۱. تبلیغ و توافقی بر مشارکت

افراد باید در تحقق جامعه اسلامی، - همچنان که قرآن شریف در سوره «العصر» می‌فرماید - با یکدیگر توافقی در مشارکت حداکثری داشته و همدیگر را به آن توصیه کنند. هر کس به تکلیف فردی خود عمل

۲. رعایت اخلاق تبلیغ انتخاباتی

رعایت اخلاق تبلیغ انتخاباتی ضروری است. لذا باید از توهین و بدگویی و اتهام‌زنی خودداری کرده و به اختلافات دامن نزد. باید حب و بغض‌های شخصی را کنار گذاشته و گفتمان اصلی امام و انقلاب را که مشارکت حداکثری است ترویج کند. شاید عده‌ای به دلیل برخی از شرایط پیش آمده، از انتخاب قبلی خود پشیمان شده و بخواهند انتخاب درستی داشته باشند. در این موارد باید احتمال داد که ممکن است هنوز حجت برای برخی از آن‌ها تمام نشده باشد. بنابر این نباید با بداخلاقی‌ها و برخی موضع‌گیری‌ها از قبیل تلقی و معرفی آن‌ها تحت عنوان ضدانقلاب، مانع برگشت آن‌ها در جبهه انقلابی، شویم. بلکه باید اجازه داد آن نیز از کاندیداهای خود تبلیغ و حمایت کنند تا تنور انتخابات گرم شود.

تحمل و مدارا از لوازم مشارکت سیاسی است؛ مانند یک کوهنوردی خانوادگی که همگی مانند رهبر گروه فکر نمی‌کنند؛ برخی استقامت کمتری دارند، برخی زود خسته می‌شوند، برخی نیاز به کمک و انگیزه‌بخشی دارند؛ برخی ممکن است مدام نق بزنند و... باید این کاروان را با صبوری، تحمل و مدارا، به قله رساند.

۳. تبیین ضرورت مشارکت حداکثری و فهم جمهوریت نظام

در همه انتخابات به خصوص این دوره، دغدغه و نگرانی رهبری، مشارکت حداکثری است، رای‌آوری کاندیدا خاص مطرح نیست. گاه حضور افراد نالایق در عرصه انتخابات؛ بهتر از آسیب دیدن اعتبار و جمهوریت نظام است. به عنوان مثال در انتخابات اخیر آمریکا، ۷۰ درصد از مردم در شرایط کرونایی در انتخابات شرکت کردند؛ در حالی که هیچ‌کدام از دو گزینه اصلی برای آن‌ها مطلوب نبود. بنابراین علی‌رغم میل باطنی و مطلوب نبودن برخی از نامزدها، طولانی شدن مسیر و ازدیاد سختی‌های آن را باید به جان خرید و در انتخابات شرکت کرد، هر چند تشکیل دولت اسلامی به تأخیر می‌افتد، ولی اصل این است که نظام باید دارای پشتوانه مردمی باشد. کشور با مشارکت حداکثری ساخته می‌شود. به عبارت دیگر غنچه باید خود شکفته شود و نمی‌توان به فشار آن را باز کرد. این امر همانطور که در عرصه فردی لازم و ضروری است، به در عرصه جمعی توسط جوامع نیز لازم است. به فرموده قرآن: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا

مَا بِأَنْفُسِهِمْ»

از همین‌رو رهبری معظم، اولویت را در امر انتخابات مشارکت حداکثری می‌دانند^۲ احاد افراد جامعه باید به کمال برسند تا جامعه اسلامی محقق شود. خود ملت باید به نتیجه انتخاب فرد اصلح برسند. اگر ما هنوز لایق حکومت صالح‌ترین انسان‌ها؛ حضرت صاحب‌الامر (عج) نشده‌ایم، به این دلیل است که هنوز جامعه بشری به صورت جدی ایشان و آرمان‌ها و اهداف ایشان را انتخاب نکرده‌اند. افراد جامعه‌ای که هنوز بین مدرنیته و اسلام شک دارند، چگونه می‌خواهند در انتظار امامی باشند که احکام اسلام را اجرا می‌کند؟!

همه جوامع با انتخابات رشد می‌کند و انتخابات هر کشوری میزان اعتبار و امنیت ملی آن کشور است و ایران اسلامی نیز از آن مستثنی نیست.

دلیل دیگر اهمیت مشارکت، مخالفت با دشمن است. امروز در شبکه‌های مختلف مجازی و ماهواره‌ای دشمن اشتیاق به کاهش مشارکت در انتخابات نظام اسلامی دیده می‌شود. قطعاً مشارکت اندک، ولو گزینه مطلوب ما رأی بیاورد، مساوی با شاد شدن دشمن است. مشارکت اندک، یعنی چراغ سبز به دشمن برای فشار بیشتر به اصل نظام است و این همان فاکتور امنیت ملی است که تنها با حضور مردم تأمین می‌شود. این مشارکت، همچنین دل‌گرمی و پشتوانه قوی برای دولت است که می‌تواند در مقابل دشمن مقاومت کند.

از طرفی دیگر مشارکت مردم در انتخابات، تجدید پیمان با شهدا و ادامه دادن راه آن‌ها است. آنان از راه خون امنیت نظام را تأمین کردند و ما باید با مشارکت در میدان سیاسی امنیت نظام را نیز تأمین کنیم.

۴. توجه به عملیات جبهه مقابل

تجربه نشان داده که سبد رأی نیروهای انقلابی از میان طبقه متوسط به پایین است و برخی جریانات سیاسی تلاش می‌کنند با سیاه‌نمایی و ایجاد یاس و ناامیدی، مانع حضور مردم در پای صندوق‌های رأی شوند. از طرفی این جریان، در روزهای پایانی با فریب تبلیغاتی و عملیات رسانه‌ای و روانی، هواداران و طبقه متوسط به بالا و مرفه به دنبال هدایت آراء به سمت گزینه مورد نظر خود هستند تا با اکثریت آراء، قدرت را در دست بگیرند.

از همین‌رو ضروری است کسی که دغدغه انقلاب و نظام را دارد، برای تحقق مشارکت حداکثری علاوه بر رعایت موارد پیش‌گفته، بایستی برای ایجاد امید و انگیزه به تشریح گفتمان انقلاب اسلامی بپردازد تا

آنچه در بیان معیارهای کاندیدای اصلح بیان شد، نگاه ایده‌آل و آرمانی و البته قابل تحقق است؛ اما ممکن است در شرایطی هیچ کدام از افراد کاندیدا، به این سطح از صلاحیت نرسیده باشند، و یا در شرایطی باشیم که فردی با چنین شرایط در معرض رای‌آوری نبوده و تلاش برای معرفی او در مقابل فرد دیگری که اقبال عمومی دارد، ابتر بماند و از طرفی ممکن است جریانات غیرانقلابی، رأی‌آوری داشته باشند. در این صورت از اصل تنزل تدریجی استفاده کرده و باید فردی را که بیشترین ویژگی‌ها و معیارهای اصلاحیت را داشته و زمینه رأی‌آوری دارد، به جامعه معرفی کرد.

اقتدار ضعیف و متوسط به پایین جامعه نیز پای صندوق‌های رای آمده و با هدف تقویت نظام و رهبری به فرد اصلح رای دهند.

مهم‌ترین معیارهای انتخاب اصلح چیست؟

با توجه به بیانات مقام معظم رهبری، اگر مشارکت حداکثری با انتخاب اصلح و درست همراه باشد، به اسلامیت و جمهوریت نظام کمک می‌کند. از همین‌رو ضروری است علاوه بر معیارهای همیشگی که توسط مقام معظم رهبری و عالمان بصیر بیان می‌شود، چهار معیار اصلی را که در بیانات امامین انقلاب و قانون اساسی آمده، مد نظر داشته باشیم و افق بالاتری را ببینیم. به همین منظور، چهار طراز انقلابی بودن، تشکیل دولت اسلامی، تحقق گام دوم انقلاب و قانون اساسی، را مد نظر قرار داده و تبیین می‌کنیم.

انقلابی بودن به چه معناست؟ بیشتر افراد جامعه گمان می‌کنند انقلابی، کسی است که سابقه راهپیمایی و حضور در نماز جمعه و... داشته باشد. در حالی که شاخص اصلی انقلابی‌گری این نیست، بلکه انقلابی کسی است که معتقد باشد قطار انقلاب اسلامی هنوز به پایان نرسیده و نباید از آن پیاده شد. برخلاف عده‌ای که گمان می‌برند وقتی نظام اسلامی شکل گرفت، قطار انقلاب به مقصد رسیده است! به فرموده مقام معظم رهبری، انقلابی کسی است که تشکیل نظام اسلامی را مرحله دوم انقلاب بداند؛ و تشکیل دولت اسلامی و جامعه اسلامی و در نهایت تمدن اسلامی را بعد از نظام اسلامی دیده باشد؛ و این مراحل پنجگانه، مقدمه حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) خواهد بود. فرد انقلابی باید به این تفکر و سیر پای‌بند باشد.

انقلابی کسی است که تمدن اسلامی را بفهمد و فکر و ذکر او، قدم برداشتن در آن راستا باشد. بداند انقلاب چگونه و برای چه هدفی پیروز شد و چگونه می‌تواند آن را حفظ کرد و در فکر رسیدن به آن هدف بود برخلاف برخی که با اشغال برخی از مناصب نظام به فکر تغییر مسیر و بازگشت هستند.

ما در معیارهای اصلح بودن کاندیدای ریاست جمهوری، نمی‌گوییم کسی که معتقد به اهداف آرمان‌های انقلاب نیست و انقلابی نیست، حق حیات و زندگی در جمهوری اسلامی را ندارد؛ ما به شدت معتقدیم کسی که انقلابی نیست نباید طمع ریاست جمهوری داشته باشد. مانند آن شخصی نشود که هیچگاه به مسجد نمی‌آید، اما توقع داشت امام جماعت مسجد شود! امروزه وضعیت برخی افراد به آن جا رسیده که هنگامی که برای نامزدی انتخابات ثبت‌نام می‌کنند، می‌گویند: «من باید تایید بشوم، وگرنه نظام و انتخابات را قبول ندارم و رای هم نمی‌دهم!» چنین فردی اصلاً در قاموس انقلاب و انقلابی‌گری جایی ندارد.

از همین جا، ضرورت دو طراز دیگر «تشکیل دولت اسلامی» و «تحقق گام دوم انقلاب» برای صلاحیت نامزد انتخابات ریاست جمهوری، نیز روشن می‌شود. اگر رئیس‌جمهور یا فرد کاندیدا، برنامه‌ای برای تشکیل دولت اسلامی و تحقق گام دوم انقلاب که می‌توان از آن به عنوان مانیفست انقلاب یاد کرد، نداشته باشد، نباید خود را برای این منصب و مسئولیت شایسته بداند.

شاخص دیگر فرد اصلح، در طراز قانون اساسی بودن است. در اصل ۱۱۳ قانون اساسی آمده است: «پس از مقام رهبری رئیس‌جمهور عالی‌ترین مقام رسمی کشور است و مسئولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه مجریه را جز در اموری که مستقیماً به رهبری مربوط می‌شود، بر عهده دارد». بنابر این اصل، شخص رئیس‌جمهور باید لیاقت عنوان «عالی‌ترین مقام رسمی کشور بعد از رهبری» را داشته باشد. چراکه او نماینده ایران خواهد بود و در سطح بین‌الملل او را در تعامل با دنیا می‌شناسند. بنابر این رئیس‌جمهور اصلح کسی است که در طراز جایگاهی بعد از رهبری، واقعا قرار بگیرد.

در همین بند «اجرای قانون اساسی» نیز به عنوان مسئولیت رئیس‌جمهور ذکر شده است؛ و فرد اصلح کسی است که دغدغه اصلی و واقعی او اجرای قانون اساسی باشد؛ نه آن که بخواهد آن را تغییر دهد و با هدف اصلاح آن به میدان انتخابات آمده باشد.

او همچنین طبق اصل ۱۷۶ قانون اساسی، مسئول شورای امنیت ملی است که «به منظور تأمین منافع ملی و پاسداری از انقلاب اسلامی و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی» شکل گرفته است. بنابر همین اصل، «تعیین سیاست‌های دفاعی - امنیتی کشور در محدوده سیاست‌های کلی تعیین شده از طرف مقام رهبری؛ هماهنگ نمودن فعالیت‌های سیاسی، اطلاعاتی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در ارتباط با تدابیر کلی دفاعی - امنیتی؛ و بهره‌گیری از امکانات مادی و معنوی کشور برای مقابله با تهدیدهای داخلی و خارجی» از وظایف این شورا است. با توجه به این اصل، رئیس‌جمهور نمی‌تواند و نباید در سابقه و عملکرد او، اقدامات ضدامنیتی وجود داشته باشد.

نکته پایانی این که: آن چه در بیان معیارهای کاندیدای اصلح بیان شد، نگاه ایده‌آل و آرمانی و البته قابل تحقق است؛ اما ممکن است در شرایطی هیچ کدام از افراد کاندیدا، به این سطح از صلاحیت نرسیده باشند، و یا در شرایطی باشیم که فردی با چنین شرایط در معرض رای‌آوری نبوده و تلاش برای معرفی او در مقابل فرد دیگری که اقبال عمومی دارد، ابتر بماند و از طرفی ممکن است جریان‌های غیرانقلابی، رای‌آوری داشته باشند. در این صورت از اصل تنزل تدریجی استفاده کرده و باید فردی را که بیشترین ویژگی‌ها و معیارهای اصلاحیت را داشته و زمینه رای‌آوری دارد، به جامعه معرفی کرد.

پی‌نوشت‌ها

۱. ردع ۱۷.

۲. «این حرف اول من و مهم‌ترین حرف من در همه‌ی دوره‌های انتخابات بوده است، الان هم هست: شرکت همگانی و بانشاط مردم؛ بیانات در دیدار دست‌اندرکاران برگزاری انتخابات، ۱۳۹۴/۱۰/۳۰.